

tænkeligheber, og da Udvalget bestaaer af saa mange dygtige Kræfter, som Tilfældet er, faae jeg meget hellere, at det var overgivet i dets Hænder at formulere et saadant Endringsforslag end til mig, der kun er lidet vant til at besjæftige sig med saadanne Ting. Men jeg tvivler heller ikke paa, at da det er Udvalgets sande Mening, som det med saa megen Styrke og Varme har fremsat, vil det vistnok vide at finde en Form, hvorunder det kan komme ind i Loven, om just ikke ved en Bestemmelse om, at saa og saa Meget skal der gives, saa dog ved en Slutningstilføining til § 7, hvoraf man kunde see, at det var den lovgivende Magts Mening, at disse Lønninger skulde være større, forsaavidt dette ellers her i Thinget maatte finde Bifald. Jeg troer ikke, at det er aldeles ligegyldigt, enten dette kommer til at staae i det, der bliver at stemme over paa dette Sted, eller i Betænkningens Motivering. Man kan vel sige, at det, der er afstemt, er vedtaget under Henvisning til Motiveringen, men jeg troer ikke, at dette kan have den bindende Kraft, som naar det udtrykkelig var afstemt. Jeg skal derfor indstændig anmode det ærede Udvalg, saavidt det seer nogen Mulighed dertil, mellem anden og tredie Behandling at tage denne Sag under Overveielse og fremsomme med Endringsforslag i den Retning, jeg har anført. Jeg vil altsaa stille det Spørgsmaal til det ærede Udvalg, om det vil stille et saadant Forslag. Vil det ikke gjøre det, vil jeg see, om der er Stemning her i Thinget, for at der kan blive et tilstrækkeligt Antal Medlemmer, der i Forening med mig kan stille et Endringsforslag til tredie Behandling. Men helst ønskede jeg, og det vil jeg ret meget bede Udvalget om, at det stiller et saadant Endringsforslag, forsaavidt det, jeg har anført, finder Gjenklang hos det, hvad jeg ikke kan tvivle om efter den Udtalelse, det har givet i Betænkningens Motivering.

Madvig: Jeg har bedet om Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger ved de to nye Paragrafer 4 og 5, der af Udvalget ere foreslaaede at skulle træde istedetfor Udkastets § 2. Jeg har ikke Noget at indvende imod den nye § 4, der ikke egentlig forandrer Lovudkastet;

thi at den lille Uopmærksomhed, hvorved en Funktionær er glemt i Udkastet, er bleven rettet, troer jeg ikke kan have store Betænkeligheder. Herimod har jeg altsaa ikke Noget at indvende, og jeg skulde forsaavidt stemme for denne Paragraf, naar den ikke stod i en saadan Forbindelse med Afstemningen over § 5, at man ikke kan stemme for § 4 uden tillige at stemme for § 5, da begge tilsammen skulle erstatte § 2, og jeg har Meget imod § 5, der afviger i to Henseender fra Udkastet. Det ene Punkt angaaer Antallet af Politinspektørerne, og, hvad der er vigtigere, Bestemmelsen om Fordelingen af deres Forretninger. Det andet Punkt angaaer den Løge, der er foreslaaet ansat under den tredie Politinspektør. Det første Punkt forekommer mig at være det vigtigste. Naar Kommunens Repræsentantskab paa Kommunens Vegne og Ministeriet paa Statens Vegne ere komne overeens om, hvilke Kræfter der ansees for tilstrækkelige i Kjøbenhavn, den største Kommune, til at udøve det nødvendige Politiofsyn, har det jo altid noget Betænkeligt for den ålmuendelige lovgivende Magt her at træde imellem og forsøge de Kræfter, man forlanger, ved at foreslaae nye Embedsmænd. Smidlertid kan man jo sige, at her skeer ingen Forøgelse, idet Vicepolitidirektøren er foreslaaet at skulle som Saadan om ikke lang Tid forsvinde, og saa sættes der kun en anden Embedsmand istedetfor ham, saa at der i Virkeligheden bliver det samme Antal Personer, de samme personlige Kræfter efter Endringsforslaget som efter Lovudkastet, naar det Tidspunkt indtræffer, da Vicepolitidirektørposten skal nedlægges. Men med Antallet af disse tre Inspektører er tillige en bestemt Fordeling af deres Forretninger slaaet fast, og dette anseer jeg for at være meget betænkeligt. Det er allerede af den ærede Ordfører udtalt, at vi have en meget ringe Erfaring, og derfor skulle samle os en saadan om, hvorledes det hele nye System under vore Forhold vil virke, et System, der forøvrigt er laant fra Forhold, meget forskellige fra vore, ikke blot, naar man seer hen til Londons Størrelse, sammenlignet med Kjøbenhavns, men ogsaa, naar man tager hele den nedarbejdede engelske Tilstand i Betragtning. Under saadanne Forhold forekommer